

Novo letališče za ljubljanske letalce

Štirideset let so ljubljanski letalci bili doma na „travniku“ v Polju. Tam so se izšolale mnoge generacije in mnogi mladostni spomini so povezani s preživetimi meseci in leti na prostrani ravnini med Vevčami, Zeleno jamo, železnico in Šmartinsko cesto. Nikoli več ljubljanski letalci ne bodo imeli takšnega letališča, to je enotno prepričanje. Tla so gramoz in pesek, ki takoj prepuščata vodo, in prostora je bilo dovolj. Do nekaj let nazaj.

Potem so na vzhodni strani postavili dva daljnovoda, pa na zahodni enega, javna skladišča so se približala travniku, na severu pa je zrastel nebotičnik podjetja „Žito“. Zatem je zrastle v neposredni bližini vzletne steze tovarna „Yulon“ in njen toplovod je že prečkal travnik z zahodne strani.

Začele so se težave. Če se KURIR ni dobro vzpenjal pri vleki jadralnega letala, je postajalo njegovo plazenje med dimniki in daljnovodi že kar nevarno.

Ko je bil zgrajen Brnik, v Polje ni bilo več nekdanjih dobrih DC-3, potem se je na Brnik odselila še trenažna eskadrila in začela je biti zadnja ura tudi športnim letalcem.

Prav glasno pa je postalo to „bitje“, ko je podjetje Soseska prevzelo celotno zemljišče bivšega letališča in ga v skladu z urbanističnim načrtom začelo parcelirati za posamezna podjetja, ki se bodo naselila tam s svojimi obrati in skladišči. Načrtovana industrijska cona je začela postajati stvarnost tisti trenutek, ko so se vzletni stezi začeli približevati tudi buldožerji.

In nastal je spor. Celo sodišče je moralo odločiti. Pa bi bilo vse skupaj nepotrebno, če bi načrtovalci industrijske cone nekoliko bolj poskrbeli za „podnajemnika“ na travniku v Polju. Dvignilo se je staro in mlado, ker je letelo in leti in kar je bilo s simpatijami povezano z ljubljanskim športnim letalstvom v obrambo letališča. Misel, ki je bila tudi izrečena, naj bi se ljubljanski letalci pač preselili na Lesce ali kam drugam, je bila odločno odklonjena, saj bi to pomenilo konec letalskega športa med ljubljansko mladiño in desetletja stara tradicija bi bila izbrisana.

Klubske piloti so iskali novo primerno letališče od Šentjakoba do Medvod, severno in južno od Save pa do Grosupljeva in po vsem Barju. Na mnogih mestih so

kopali zemljo in preiskovali teren. Kar dvanajst lokacij je bilo raziskanih, pa je bilo povsod dovolj ovir, bodisi zaradi brniškega letališča ali pa so drugi načrti ali objekti onemogočali gradnjo novega letališča.

V klubu je zavladovala malodušje, kar se je vse poznalo tudi pri športnih uspehih. Bodočnost je bila negotova, pa so nekateri piloti odhajali v druge klube, najboljši so odšli za pilote potniških letal, investicije v nova športna letala so popustila, nekdanj najaktivnejši in najboljši klub v Jugoslaviji je močno zdrsnil na lestevici.

Ko je Civilna uprava za zračno plovbo zaščitila letališče, ko je sodišče odločilo v korist kluba, ko so se člani samoiniciativno zbirali na protestna zborovanja, na katerih je bilo zelo živahno, so prisluhnili tudi najodgovornejši forumi v Ljubljani.

Junija letos je bila pod večer v ljubljanski mestni hiši pomembna in odločilna seja. Bili so na njej najuglednejši predstavniki javnega življenja v Ljubljani, predsednik mestnega sveta Tone Kovič, predsednik ZK Vinko Hafner, predsednik SZDL Jože Smole, visoki predstavniki armade, občin Vič, Vrhnika in Moste ter poleg predstavnikov kluba še drugi.

Klub je dobil vso zaščito. Prevladovalo je enotno mnenje, da letalski šport v Ljubljani ne sme zamreti in da je treba storiti vse, da ta dejavnost ne bo prekinjena. Odločeno je še bilo, da bo obveljal predlog za lokacijo novega letališča na področju vasi Log-Dragomer, na Barju, nekoliko dlje od Brezovice. In tudi o kritju stroškov je stekla beseda. Predvsem velja omeniti, da sta armada in splošni ljudski odpor kar konkretno, z materialno pomočjo podprla novi načrt, saj bi v

primeru vojne bilo to letališče zelo pomembno.

Medtem je bil že ustanovljen gradbeni odbor, ki mu predseduje dipl. ing. Belec, direktor geodetskega zavoda, in v katerem je vrsta uglednih članov. Ljubljanski urbanistični načrt skupaj z urbanističnim inštitutom pospešeno pripravlja dokumentacijo, ki bo kmalu razgrnjena za javnost. Nova lokacija je že vnešena v generalni urbanistični načrt Ljubljane in okolice, izvršna sveta skupščina Vrhnike in Vič-Rudnik pa sta že izjavila, da se v načelu strinjata z lokacijo novega letališča, seveda pa bodo o tem odločilno besedo izrekle še krajevne skupnosti. Med mladino na Viču in Vrhniki — novo letališče bo namreč na območju obeh občin — je zavladovalo veselje, da bo tam tako pomemben športni objekt. Tehniški muzej Slovenije se ukvarja z mislijo, da bi ob tem letališču odprl muzej letalstva, na Vrhniki pa se je porodila tudi misel o ureditvi rekreacijskega centra ob letališču, in morda tudi primerne gostinskega objekta. Skratka, novo športno letališče bi postalo prav zanimiva točka za Vrhničane in Ljubljančane.

Pot je zdaj začrtana. Če ne bo prehudih ovir in nepredvidenih težav, bodo ljubljanski letalci, z njimi pa tudi modelarji, za katere bo prav tako zgrajena vzletna steza, kmalu imeli svoj novi dom. Pa še padalski šport bo zopet zaživel. V Polju je ta dejavnost zaradi mnogih ovir popolnoma prenehala že pred leti. Če neposredna preselitev iz Polja na Barje ne bo mogoča, ker novo letališče še ne bo gotovo, se bo klub začasno preselil na brniško letališče — če ga bodo tam sprejeli.

MIHA RIGL

Stari dobri kurir pristaja med rožicami — in trdimi stenami novih zgradb...